

SLAGELSE SORØ

LOKALAFDELING

OLSEN BANDEN OG GULDGRISEN

NR. 1
APRIL 2021

Lev

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS
Hovedgaden 8, 8670 Låsby
Tlf. 86 95 15 66
kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00
Mail: info@rosengrenen.dk

**Hvortil alle spørgsmål
vedr. annoncer bedes rettet!**

LEVS MEDLEMSSERVICE

Levs telefonrådgivning

Rådgivningen er åben
mandag til onsdag fra
kl. 10.00-12.00.

Ring 80 38 08 88. Du kan også
skrive til raadgivning@lev.dk
og vi svarer hurtigst muligt.

Levs aftentelefon

Rådgivningen har åbent hver
tirsdag kl. 19.00-21.00.
Ring på telefon 28 51 52 52.

SATS OG TRYK

Intryk ApS
Tlf. 70 21 10 00
www.intryk.dk

DEADLINE

Send indlæg til blad nr. 2/2021
senest den **8. september**
til Henning Jahn
(ansvarshavende redaktør)
Haldager Mark Vej 22
4250 Fuglebjerg
Telefon 22 58 86 82
henning@henningjahn.dk

Bestyrelsesliste

LEV SLAGELSE/SORØ FÆLLESKOMMUNEKREDS

www.levslagelsesoroe.dk

Formand

Gitte Larsen
Rugvej 15
4220 Korsør
Mobil 28 53 13 09
Mail: gla@attheweb.dk

Bestyrelsesmedlem

Lene Hovmand
Islandsvej 5
4293 Dianalund
Mobil 40 10 93 30
Mail: lh@soelvagergaard.dk

Kasserer

Helle Omø Johansen
Topshøjvej 95
4180 Sorø
Mobil 61 31 12 39
Mail: helle@config.dk

Bestyrelsesmedlem

Morten Gaardboe
Kongevejen 12
4200 Slagelse
Mobil 40 96 52 02
Mail: morten@altru.dk

Sekretær

Annette Jensen
Loarupvej 40A
4200 Slagelse
Mobil 40 47 80 58
Mail: krogens@pc.dk

Bestyrelsesmedlem

Ole Andersen
Lodshusvej 26
4230 Skælskør
Mobil 26 20 60 32
Mail: oja@affaldplus.dk

Ansvarshavende redaktør

Henning Jahn
Haldager Mark Vej 22
4250 Fuglebjerg
Mobil 22 58 86 82
Mail: henning@henningjahn.dk

Suppleant

Palle Raun
Topshøjvej 95
4180 Sorø
Mobil 28 59 00 14
Mail: palleraun95@gmail.com

Find os på

Du kan også følge os på Facebook. Bare skriv Lev Slagelse/Sorø i søgefeltet.

BLIV MEDLEM AF LEV PÅ WWW.LEV.DK

Dele af handicapområdet kan og bør fjernes fra kommunerne

#enmillionstemmer har sat nationalt fokus på, at handicapområdet skal flyttes fra kommunerne. Lev er enig i, at kommunerne ikke magter området alene. Her kan du se Levs bud på løsningsforslag til reelle forbedringer.

Hovedlinjerne i Levs bud på løsninger er:

- **Der skal investeres mere økonomi i handicapområdet**

- Handicapområdet har været økonomisk udsultet i mere end ti år. Samtidig er behovene steget – flere mennesker har behov for hjælp. Derfor skal der ske en målrettet genopretning af økonomien, som svarer til behovene.

- **Kommunerne magter ikke på egen hånd at sikre specialisering og kvalitet i indsatsen og myndighedsopgaven**

- Kommunerne er for små til både at sikre den nødvendige økonomi og den nødvendige specialviden og -kompetence. Det har medført udhuling af kvalitet, specialisering og faglighed – både i de tilbud, som borgerne modtager, og blandt dem, som træffer myndighedsafgørelserne.

- **Ansvar for specialviden og specialkompetencer skal samles i regionerne. Og struktur og økonomi skal sikre, at det anvendes i praksis**

- VISO og Den Nationale Koordinationsstruktur er utilstrækkelige – især fordi kommunerne ikke har pligt eller tilskyndelse til at anvende dem tilstrækkeligt i praksis. Derfor skal økonomien indrettes, så den sikrer anvendelsen i praksis.

- **En del af udgifterne skal løftes væk fra kommunerne til et regionalt niveau**

- Der er behov for en mere solidarisk finansieringsmodel, hvor en større del af udgifterne på handicapområdet løftes til et tværgående regionalt niveau, og hvor staten bidrager mere. En tværgående finansiering skal sikre, at det er attraktivt for kommunerne at visitere til den rette specialiserede indsats.

- **Der skal gennemføres et opgør med kommunernes visitationsmonopol**

- Regionerne skal have økonomi og myndighedsansvar i samspil med kommunerne. Men mennesker med handicap må ikke overlades til en enkelt myndigheds forgodtbefindende – sådan er det for mange i dag. Derfor skal regionerne – som ansvarlige for specialviden og specialkompetencer – 'kigge kommunerne over skulderen' og have kompetencen (og økonomien) til at sikre den nødvendige kvalitet og specialisering.

- **Sårbare borgers retssikkerhed skal styrkes uden at skulle benytte klagesystemet**

- Kvalitet, specialviden og retssikkerhed skal styrkes ved, at regionerne kigger kommunerne over skulderen – uanset om borgeren klager eller ej.

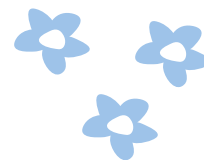
Vi befinder os i en gunstig position i forhold til at få gennemført grundlæggende positive forandringer af organiseringen og finansieringen af handicapområdet. Regeringen og dens parlamentariske grundlag har investeret betydelig politisk prestige i, at der skal gennemføres væsentlige og grundlæggende forbedringer på handicapområdet. Det er et godt udgangspunkt, men vi må ikke tro, at 'sækken er snøret til'.

Artiklen blev bragt i Lev Magasinet nr. 1 2021

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

Corona bliver til en bog

Af Henning Jahn

Sunshine Band, der er en del af aktivitets- og samværstilbuddet Kulturhuset under VASAC Slagelse, kunne i oktober 2020 fejre sit 15-års jubilæum. Sunshine Band består af 15 mennesker med udviklingshandicap, der får støtte af tre pædagoger i deres arbejde med musikken.

Bandet har hele to gange vundet Handicap Grand Prix og har optrådt på både Sjællandsfestivalen, ved Halballerne i Dalmose og ved mange andre lejligheder. Det er sågar også blevet til deltagelse i "Danmark har Talent" på TV2, hvor bandet dog måtte se i øjnene at de ikke blev udtaget til liveshowene.

Fra brainstorm til tekst

I det sidste års tid, hvor landet har været ramt af corona, har bandet af gode grunde ikke haft spillejobs. I stedet har bandet fostret ideen om at udgive en bog med medfølgende cd, hvor musikerne vil fortælle deres historie, om deres mange oplevelser og de erfaringer de har gjort sig ved at være en del af bandet. Det er hensigten, at de enkelte musikere kommer til orde gennem interviews om, hvad der betyder noget for dem hver især.

Corona lukkede sidste år Kulturhuset og hermed Sunshine Band helt ned. I lukkeperioden lavede nogle af musikerne enkeltvis brainstorm med personalet. Det skete virtuelt eller over telefonen. Udgangspunktet var, hvad der optog den enkelte musiker mest. Det blev til tekster til

10 sange, der kommer til at indgå i bogen og blive indspillet på den medfølgende cd. Sangteksterne er alle meget forskellige og for blot at nævne nogle enkelte eksempler – at flytte hjemmefra, at vende sorg til håb, at glædes over de små ting under corona, at opleve svigt og miste sin kæreste.

Ud af de 15 musikere har de 10 selv været med til at skrive en personlig sang.

Interviews

Denne artikels forfatter har selv haft lejlighed til at interviewe de 10 tekstforfattere og er imponeret over den dybde, der er i teksterne, og har hørt musikerne fortælle om alle de tanker, de har gjort sig i forbindelse med sangteksternes tilblivelse.

I forbindelse med interviewene har musikerne også fortalt om store øjeblikke i deres karriere som musikere og det at være en del af Sunshine Band.

Sarah, der spiller perkussion, fortæller: "En af de helt store oplevelser for mig var, da vi sang sammen med Sanne Salomonsen. Hende er jeg en stor fan af. Vi skulle optræde ved et arrangement i Hjerneskadeforeningen. Vi spurgte om Sanne ville synge en sang sammen med os, og det ville hun da gerne. Det blev til sangen "Afrika", og det var bare så stort. Avisen Sjællandske bragte et foto af mig og Sanne, og mine forældre fik fat i fotoet. Det fik jeg indrammet i julegave. Sanne er bare så sej".

En af forsangerne Anita fortæller: "Det gode ved Sunshine Band er fællesskabet – vennerne. Jeg er lidt af en humørbombe, og jeg kan få Jesper til at grine, så han bliver helt rød i hovedet. Vi kan grine og pjatte, men vi kan også være seriøse. Jeg glæder mig hver morgen til at komme afsted, og hvis jeg ikke kan komme afsted, siger jeg altid "Øv, hvorfor skal jeg holde fri!"

"Jeg har sagt til en af mine kollegaer, at nu har jeg været i Sunshine Band i fire år! Hertil svarede kollegaen: Ok! Så tager vi fire år mere, og så er det ellers ud! Det siger noget om vores fælles humor, for jeg kunne simpelthen ikke tænke mig at være et andet sted end i Sunshine Band".

I bogen vil også indgå interviews med de forældre, der har været praktiske hjælpere, når bandet har været på spillejobs.

Bogen vil være rigt illustreret med fotos fra bandets store øjeblikke, og cd'en vil bl.a. være fyldt med de 10 personlige sange samt 12 øvrige sange, som Sunshine Band selv har skrevet. Cd'en vil blive indspillet og mixet i professionel kvalitet.

Bogen skal gerne inspirere andre med udviklingshandicap og deres pædagoger til sammen at arbejde med musikken, og den medfølgende cd kan da godt være en god anledning til at starte en fest.

Efter planen skal bog og cd ligge færdig i maj eller juni måned. Jeg glæder mig!

HISTORIEN DER IKKE VIL DØ

Kvindeanstalten på Sprogø

Af Henning Jahn

Jo, da! Jeg har været på og ved Sprogø mange gange!

Før broen lå jeg tit ude foran øen, hvor der – som nu – var adgang forbudt. Jeg sad i en lille motorbåd ejet i fællesskab med min gamle kammerat og fiskede. Der var mange torsk at hive indenbords dengang, og selvom vi begge arbejdede indenfor det, der dengang hed åndssvageforsorgen, tænkte og talte vi ikke meget om de bygninger, vi kunne se fra vores plads i båden. Vi var begge uddannede omsorgsassistenters fra åndssvageforsorgen, men havde aldrig som et led i vores uddannelse hørt om Kvindeanstalten på Sprogø og hele den meget sorte plet i Danmarkshistorien, der lå bag Kvindeanstalten.

Senere blev jeg meget klogere på den historie, der gemte sig bag bygningerne. Det var historien om Kvindeanstalten for de kvinder på samfundets bund, der havde svært ved at forsørge sig selv, blev betragtet som letlevende, og som måske ovenikøbet havde født uægte børn. Dem der havnede på Kvindeanstalten på ubestemt tid. Det var også historien om, hvordan man brugte

øen og dens rygte til at undertrykke datidens kvinders seksualitet. Om hvorfor de burde blive kvindelige dydsmønstre, der indordnede sig under, hvad der vel egentligt primært var mændenes opfattelse af moral og dyd – mændenes forsøg på kontrol over kvindeslægtet (om end der også før i tiden fandtes dobbeltmoral).

På mine besøg på øen efter at broen er blevet bygget, er der især to ting, som jeg er blevet rystet over.

Et besøg i det gamle "betænkningssrum" med alle dets kradsemærker. Ikke alene var øen deportation og en total isolering fra omverdenen på ubestemt tid. Oven i dette kunne kvinderne blive isoleret og fastspændt i en celle i en uge eller to. Brød kvinderne forstanderindens selvbestaltede og sikkert meget høje idealer for ordentlig og moralsk korrekt adfærd, kunne kvinderne blive idømt ekstra isolation i isolationen. Det må have virket voldsomt på de kvinder, der blev idømt straffen.

Mindestenen for Christian Keller, der for alvor indførte tankerne om

eugenik, arvehygiejne eller racehygiejne, mener jeg egentlig er en skamstøtte over et meget sort kapitel i Danmarkshistorien.

Et kapitel hvor lægestanden forsøgte at føre sig frem som samfundets livreddere, der kunne udrydde fattigdom og utugt gennem sterilisation af dem på samfundets bund. De der blev defineret som degenererede. Jeg forstår slet ikke, at der ikke på øen findes et monument over dem, som blev anbragt på Kvindeanstalten – dem, det gik ud over!

Christian Kellers efterfølger, H.O. Wildenskov, blev ridder af Dannebrog for hans beskrivelser af de degenererede og for sit arbejde i forbindelse med Danmarks første egentlige lov om racehygiejne i 1934. En hel klasse i samfundet skulle udryddes gennem sterilisationer. Øen Sprogø – midt i Storebælt, som mange danskere skulle sejle forbi på deres vej mellem landsdelene, skulle være et symbol på ønsket om renhed og den korrekte moral i det danske samfund. En ø der skulle blive et symbol på alt det, som danske kvinder skulle frygte, hvis ikke de fulgte dydens vej. ➔

Et vigtigt symbol og et vigtigt fyrtårn for den rette vej til at blive dydige danske kvinder!

Sprogø blev et symbol på statens magt. Over moralen og over hvad der var rigtigt, og hvad der var forkert, som om der fandtes eviggyldige sandheder om dette. At kunne passe sin plads og at kunne forsørge sig selv og ikke have sex før ægteskabet. Ikke at ligge samfundet til last! Her boede samfundets kvindelige vildskud, og øen lå der til skræk og advarsel for den kvindelige del af befolkningen.

Sjællands Tidende skriver i avisen i 1923, at bygningerne på Sprogø nu overdrages af statsbanerne til de Kellerske Anstalter, og at de skal anvendes til seksuelt åndssvage kvinder.

Umiddelbart er avisens ordvalg om kvinderne jo ret beskrivende for tidens opfattelse af kvinderne. De var åndssvage på deres moral – på deres seksualitet. Godt nok anvendte man også intelligenstesten Binet Simon og havde fastlagt en skillelinje mellem åndssvaghed og normalitet ved en intelligenskvotient på 75, men netop for kvinder i grænsfeltet mellem åndssvaghed og normalitet fik deres seksualitet en afgørende betydning for deres fremtid.

Ser man på lægernes beskrivelser af kvinderne, er det også det helt fremherskende – at lægerne beskriver kvindernes seksuelle adfærd.

Christian Keller skriver selv, at tanken er, at øen er tænkt som opholdssted for "den klasse let åndssvage kvinder, hvis erotik frembyder en væsentlig fare i det frie samfund for udbredelse af kønssygdomme og for en forøgelse af samfundets åndelige individer gennem børnefødsler.

Seksuelt løssluppenhed og manglende moral var faktisk en gennemgående årsag til, at en kvinde blev anbragt på Sprogø.

Efter lukningen af kvindeanstalten blev der ret stille om øen og dens historie. Færgerne passerede i pæn afstand, og Storebæltsskiffen skulle jo også drikkes. Opfattelsen af moral og dyder forandrede sig også.

Så kom broen, og vi kom alle til at køre tættere på den gamle kvindeanstalt, og i mange biler er der sikkert blev snakket om, at der boede de "uartige" piger engang, og der blev sikkert også givet mange udlægninger af, hvilke kvinder det egentligt var, der havde været på Kvindeanstalten.

Storebæltforbindelsen skal roses for, at kvindeanstalten ikke blev jævnet med jorden, men faktisk blev sat i stand, og det oprindelige ydre blev bevaret. Kun "Friheden", der var stedet for små fridage, hvis man havde opført sig ordentligt, er jævnet med jorden. Bygningen lå simpelthen i vejen for broen og måtte væk.

Så kom "Journal 64" af Jussi Adler Olsen. Bogen og filmen skærpede interessen for kvindeanstalten enormt. Uanset hvad man måtte mene om bogens fremstilling af livet på kvinde-

anstalten, så nærmest eksploderede interessen for at vide mere om den.

Selv udenfor Danmarks grænser var der pludselig interesse for Kvindeanstalten, og jeg var f.eks. selv en tur på Sprogø med den europæiske tv-kanal "Arte" for at hjælpe med en produktion om Kvindeanstalten.

Turistforeningerne i Nyborg og Destination Sjælland begyndte at arrangere et begrænset antal guidede busture til Sprogø. Busture hvor der blev fortalt om Kvindeanstalten, brobyggeriet og øens historie i øvrigt. Der er for mig dog ingen tvivl om, at det egentlige formål for de fleste af gæsterne handler om at høre mere om Kvindeanstalten og netop dens historie.

På Dansk Forsorgshistorisk Museum i Slagelse har vi igennem tiderne fået mange henvendelser, om ikke det var os, der arrangerede turene til Kvindeanstalten på Sprogø. Det har jeg jo så måttet afvise.

De guidede ture har igennem årene været tæt på totalt udsolgte og er det fortsat. Selv om guiderne gør, hvad de kan for i et begrænset tidsrum at fortælle historien om Kvindeanstalten, er der herudover en række begrænsninger. Man må ikke komme indenfor, og man må ikke kigge ind ad vinduerne, da der i en del af bygningen er indrettet et par ferieboliger til brug for ansatte i "Sund og Bælt".

Den ydre ramme er bevaret, men det vil være oplagt, at der i bygningen blev indrettet et museum om

Kvindeanstalten og at give flere adgang. Meget passende burde der også opstilles en skulptur eller en mindesten for de omkring 500 kvinder, der gennem tiden blev anbragt på øen.

Da DR K producerede dokumentaren "De åndssvages historie", som også indeholdt fortællingen om Karoline, der havde været anbragt på Sprogø, og i flere omgange havde forlangt en undskyldning af den danske stat for at have steriliseret hende mod hendes vilje, kom der fornyet fokus på Kvindeanstalten. Flere aviser og tv-stationer fortalte Karolines historie og formidlede hendes krav om en undskyldning.

Undskyldningen er ikke kommet endnu, men Karoline, der også har været på børnehjem, var da inviteret med, da "Godhavnsdrene" fik deres undskyldning på Marienborg af Statsminister Mette Frederiksen.

Samme Mette Frederiksen iværksatte umiddelbart efter arbejdet med

udredning om forholdene i sær- og åndssvageforsorgen i perioden 1933-1980, der skal foreligge i november 2021. Redegørelsen udarbejdes i et samarbejde mellem Dansk Forsorgsmuseum i Svendborg og Syddansk universitet og arbejdet skal være afsluttet i november 2021.

Om denne udredning vil føre til en officiel undskyldning fra statsministeren er jo ikke til at vide på forhånd, men mon ikke den kommer og en klar markering af undskyldningen, der også bærer ind i fremtiden, kunne være at etablere et museum på Sprogø.

Et museum der fortalte Kvindeanstaltens historie og baggrunden for dens oprettelse. Et pejlemærke for åbning af et museum kunne være år 2023, som er 100-året for Kvindeanstaltens oprettelse. Det meste af "gammel Sprogø" ligger der, og de oprindelige bygninger er bevaret og kan danne en fantastisk ramme for "Museet om Kvindeanstalten".

Der er for mig ingen tvivl om, at der vil være en bred interesse for at besøge museet, men et museum vil også være et stærkt monument over en meget sort plet i Danmarkshistorien.

Jeg har tit tænkt på, at historien om Kvindeanstalten på Sprogø ikke vil dø. Den dukker op igen og igen. Det er som om den først får fred, når dens historie er bevaret og finder sin plads som en del af Danmarkshistorien, som vi officielt og synligt vedkender os.

Først da kan den også række ind i nutiden og måske lære os at forholde os til nye forslag om ø anbringelser af særlige grupper, vi ikke vil vide af, eller til vores fordomme overfor andre bestemte grupper af mennesker.

Artiklen har tidligere været bragt i Handicaphistorisk Tidsskrift udgivet af Foreningen Handicaphistorien. Se mere på www.handicaphistorien.dk

Olsen Banden og Guldgrisen

En teaterforestilling med coronarestriktioner.

Af Henning Jahn

Det lyriske værk "Ode til Åmosefolket" er udfærdiget af Poul Hansen, tidligere leder på Åmosen. Han følger stadig interesseret med i livet på Åmosen og deltager om muligt i de årligt tilbagevendende begivenheder.

Åmosen er et beskæftigelses- og aktivitetstilbud for voksne med et udviklingshandicap, hvoraf mange også har autisme. En stor del af dem kommer oprindeligt fra Grønland. Stedet har over et år mange traditioner og faste begivenheder.

Han var ligesom jeg samt 3 andre indbudt til at være publikum til årets juleforestilling. I alt 5 nære venner af huset, der blev placeret med adskil-

lelige meters afstand fra hinanden, iført mundbind eller visir.

Så var det på plads!

På Åmosen er det en tradition hvert år at opføre en teaterforestilling op til jul for familie og venner. Men med skrappe coronarestriktioner er det udelukket at gøre, som man plejer.

Forestillingen skal gennemføres, for de her mennesker med svære udviklings og kommunikationshandicap er også mennesker med autisme, for hvem forudsigelighed, genkendelighed og struktur er så vigtigt et fundament.

Det er også en tradition, at årets instruktør er den pædagogstuderende, som får til opgave at påbegynde

årets teaterprojekt. Selvfølgelig i samarbejde med resten af Åmosefolket.

Således skete det også i efteråret. Man havde i mange år puslet med tanken om at få inddraget noget Elverhøjmusik i årets forestilling, og da "Olsen Banden ser Rødt" er et velkendt univers og har en stor plads i manges hjerter, var kimen lagt til årets forestilling. Dette måtte kunne omskrives til noget brugbart og nærværende for Åmosefolket.

Således blev den studerende Mie Rask Darborg ved sit forbesøg præsenteret for ideen. Dette afskrækkede hende på ingen måde. Da tiden kom, kastede hun sig over opgaven, ideer fløj gennem luften, og der blev tænkt store tanker. ➔

Ode til Åmosefolket

For et år siden.

Fyldt af glæde over endnu en livsbekræftende oplevelse i de Norske Fjelde kom vi igen til Niløse.

Vi vidste, at noget uforudsigeligt ventede os.

Sprit og værnemidler var hovedbudskabet til os, og vi kiggede skeptiske til hinanden.

Afstand, afstand og isolering i boligen blev en hurtig virkelighed.

Mange Åmosefolk blev afskåret fra deres dejlige hverdag med nærvær og kendte oplevelser.

Der måtte vises samfundssind - man måtte hjælpe til.

Kunne der lukes op?

Langsomt, langsomt, langsomt...

Busserne blev langsomt og forsigtigt igen forbindelseslinien til Åmosen.

Ingen Sjællandsfestival, desværre.

Ingen kajaktur med overnatning ved Storebæltskysten, desværre.

Grønlands Nationaldag måtte afholdes.

Foran Sofiehusene mødtes vi og som foreskrevet sammen med 50 gode venner.

Endelig kunne vi sige aluu og hej til hinanden.

Det var rørende og dejligt med små madpakker og Bjarkes musik.

Nationalsange foran flagene og solen skinnede.

En kort stund inden vi måtte sige Takuss Vi ses igen.

Sommeren kom, og kajakerne kom også frem og i vandet.

Der var besøgsrejser til Grønland med negative test, det var positivt.

Nu kunne alle endelig glæde sig til forberedelsen af Niløse Idrætsdag.

Forventningens glæde. Karen Inge kiggede med fra et sted derude, "selvfølgelig klarer I det."

En covid-19-sikker dag oprinder.

Sprinterpigens og Apollo løber 5 kilometer på 21 minutter.

Sejt.

Kenneth er den glade modtager af årets vandrepokal. Tillykke, tillykke.

Hjertet bankede og bankede!

Fødselsdage bliver selvfølgelig fejret, som det sig hør og bør.

Med små historier, tale og gaver og mange tak til Jens for tiden på Åmosen.

Ridningen på Askegården forsætter selvfølgelig.

Teater - det er årets begivenhed.

Drejebog, sangvalg, kulisser, ballettrin, tylskørter, replikker osv. Der var rigeligt at tage fat om og holde styr på.

Siden 2008 har Åmosen haft et samarbejde med musiker Bjarke Slot. Dette samarbejde har på mange måder udviklet sig til et yderst værdifuldt samarbejde, som borgerne ser frem til og glæder sig til. Han hyres til at forestå den musikalske del af showet. Han inddrages tidligt i forløbet, kommer og øver sangene, laver indspilninger og tilfører kæmpe energi til hele Åmosen.

Således blev jeg vidende til, hvordan Olsen Banden havde fået nys om, at der er fundet en meget sjælden og værdifuld guldgris under udgravning til Åmosens nye gyngestativ. Heldigvis har Egon en plan!

Med alt det gruelige de 3 herrer skal igennem, Yvones mange formaninger, Børges frækheder og en Elverkonge med dansende elverpigens hjælp lykkes det omsider Olsen Banden at komme i besiddelse af millionerne, og alle kunne feste i sydens sol til tonerne af C.V. Jørgensens "Costa del Sol." Salen genlød af sang og musik, balletskørter, en irriterende flamingo, begejstring og ikke mindst ægte livsglæde.

Jeg så, lyttede, mærkede og oplevede Olsen Banden og Guldgrisen. Et sandt understykke, hvor stort set alle, der arbejder på værkstedet Åmosen, havde roller i den storslåede forestilling, hvor hele den til formålet indrettede store teatersal blev taget i brug. Det var bare så godt!

Tak til alle på Værkstedet Åmosen og til pædagogstuderende og instruktør Mie Darborg Rask.

Som det plejer, genlyder Åmosen af en særlig stemning med replikker og sang.

Sjove kulisser trylles frem.

Bjarke kommer og sætter gang i den.

Men ikke alt er, som det plejer, pårørende kan desværre ikke komme og nyde forestillingen.

Et savn.

Det holder dog ikke Åmosefolket tilbage med en lille indbudt flok af venner holdes premiere, sang, lotteri og julesnacks.

Det bliver en dejlig dag med Olsenbanden og Guldgrisen.

Og så bliver der igen jul på Åmosen.

Med ny femkantet bænk om egetræet og flotte gynger venter det nye år.

Desværre uden en Norgestur, som netop i januar og februar fylder os med store, glade forventninger

En lille virus, som vi ikke kan se, fik os til at mærke hvor skrøbelig verden kan være.

Dog...

Åmosefolket kan med stedets unikke fællesskab, omsorg og iderigdom sikre en hverdag med tryghed.

Derfor denne ode til dem.

Poul Hansen marts 2021

Jeg oplever, at borgerne glæder sig meget til at være en del af showet. At det er en helt speciel ting, som betyder meget for dem alle... på hver deres måde. Der er mange følelser på spil, når jeg kommer ind ad døren. Og så er der den klare glæde, der stråler ud af øjnene, når der skal spilles og synges, eller når showet skal præsenteres, og man får lov til at sige noget i mikrofonen. Det er stort. Man kan kalde det et godt skud livskvalitet.

Og de relationer, som jeg har til borgerne, er jo også blevet noget særligt. Med Thomas og Lisbeth er der de mange øvere og indspilninger, vi har lavet, hvor humor og ballade lever fint. Der er altid bestemte ting, der lige skal rundes hvert år. Og jeg kan mærke, at de glæder sig til at fortælle mig om det, de nu skal fortælle mig. Og som regel er det de samme ting, de gerne vil fortælle hvert år, vi mødes.

Jeg synes, at I på Åmosen gør et kæmpe stykke arbejde. Det er altid fed fornemmelse at komme ind og møde jer og dette års studerende. Høre jeres oplæg og være med til at forme det. Og borgerne oplever, at de er med hele vejen fra øver til det store juleshow. Godt gået Åmosen!!!

Bjarke Slot, marts 2021

Afhægtet

– Mennesker med udviklingshandicap og deres levevilkår

Dr.pæd. Birgit Kirkebæk og dr.merc. Iver Hornemann Møller – to meget erfarne og kompetente personer indenfor hvert sit videnskabelige felt, har i fællesskab skrevet en bog om et meget betydningsfuldt emne, nemlig ” danske udviklingshandedes levevilkår, og hvorfor deres liv er så meget ringere end næsten alle andres, når de lever i et af verdens mest velstående lande.”

Bogen er bygget op i 9 kapitler og er på 128 sider. Indholdet er en redegørelse over de udviklingshandedes fortrædeligheder i både historisk og aktuelt perspektiv.

I bogens sidste kapitler beskriver forfatterne, hvad de mener, der skal til for at ændre de sidste års nedadgående tendens i en positiv retning.

Indledningsvis er der en oversigt over de grupper, der kan defineres som udviklingshandede. De fleste er personer med psykiske handicaps: Åndssvage, idioter, sindssyge, asylister, psykisk syge, psykisk sårbare er blot nogle af de betegnelser, der er brugt gennem tiderne. Fælles for personerne er, at de møder tilværelsens krav med en væsentlig funktionsnedsættelse.

Denne gruppe er pt. i Danmark ca. 50.000 personer.

I bogen beskrives, hvordan synet på og behandlingen af disse personer, der ikke kan møde samfundets krav om at yde et aktivt og positivt bidrag til samfundets opretholdelse eller velstand, har ændret sig gennem tiderne fra ren afvisning og fordømmelse, medfølelse og på det seneste igen en stigende afvisning. Med andre ord afhægtning.

Efter hvert kapitel er der korte men præcise spørgsmål til refleksion, dette for at give læseren mulighed for at opsummere det enkelte kapitels centrale budskab. Ligeledes er der henvisninger til supplerende litteratur for dem, der vil søge yderligere viden.

Bogen er velskrevet og forsyner læseren med en omfattende og veldokumenteret viden om de mange aspekter om emnet. Bogen vidner også om en stor viden og socialt engagement vedrørende denne gruppe fra forfatternes side.

Bogen er særledes relevant, lærerig og læseværdig. Den indbyder ligeledes til, at læseren selv tager aktiv stilling til indholdet og forfatternes konklusioner.

Bogens konklusion er, at de udviklingshandede i dagens Danmark i de fleste forhold er hægtet af, og at der er behov for en mere klar og målrettet politisk indsats fra alle involverede parter.

BLIV MEDLEM OG BIDRAG TIL
AT FORSTÆRKE DET FRIVILLIGE
ARBEJDE FOR MENNESKER MED
UDVIKLINGSHANDICAP.

Indmeldelsesblanket

Medlemskontingent: sæt venligst X

☐ Årligt med blad	300 kr.
☐ Årligt for par med blad	425 kr.
☐ Årligt uden blad	175 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.
☐ Årligt for forening med blad	800 kr.
☐ Årligt abonnement	300 kr.

Pensionist/studerende *)

☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.

Betal først, når girokortet modtages.

Firmamedlemskaber

☐ Alm. med blad	800 kr.
☐ Guldmedlem med blad (pr. år)	5.000 kr.

Et guldmedlem får ret til at bruge Levs logo samt at blive nævnt på Levs hjemmeside.

Undertegnede ønsker at blive medlem af [Lev Slagelse/Sorø](#)

*) Angiv her hvilket år du forventer at afslutte dit studie: _____

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn: _____

Evt. samlevers navn (parmedlemskab): _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ By: _____

Telefon: _____ E-mail: _____

[Lev](#) er interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre udviklingshæmmedes vilkår.

Lev · Blekinge Boulevard 2 · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: lev@lev.dk · URL: www.lev.dk

Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk

HUSK
PORTO

Lev
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup